

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 mai 2015, declarat de condamnatul

Verlan (Zaițev) Artur Vladimir, născut la 28 iulie 1987 în s. Goian, r-nul Dubăsari, locuitor al s. Cocieri, r-nul Dubăsari, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>16 decembrie 2014 – 02 februarie 2015,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>04 martie – 13 mai 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>28 iulie – 28 octombrie 2015.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 02 februarie 2015, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Verlan Artur a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Cerempei E. prejudiciul material de 8000 lei.

2. Instanța a constatat că la 10.11.2011, ora 11.00, Verlan Artur, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se în gospodăria lui Cerempei Efrosinia, a.n. 1935, din s. Drăgănești, r-nul Sîngerei, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 85 „D” din 17.06.2012, vătămări corporale ușoare sub

formă de traumă cranio-cerebrală cu contuzie cerebrală gr. I, echimoze, excoriații, plagă contuză, edem al țesuturilor moi față, mâna stângă, hemoragie subconjunctivală ochiul stâng, apoi i-a sustras în mod deschis un televizor de model „United” la prețul de 7000 lei și un ferestruu mecanic de model „Goodluck” cu valoarea de 1000 lei, pricinuindu-i un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, a înaintat cerere de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că prin probele administrate este dovedită integral vinovăția lui în cele incriminate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit și a solicitat examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364/1 Cod de procedură penală, anterior nu a fost atras la răspundere penală, este caracterizat mediocru din partea administrației publice locale Drăgănești, concluzionând rațional aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei, nu a luat în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă, că partea vătămată are o vârstă înaintată, inculpatul folosindu-se de starea ei de neputință și de a-și exprima voința, care nu-i putea opune rezistență fizică, acesta fiind mai tânăr și mai puternic, ulterior aplicând violență fizică, a sustras în mod deschis de la partea vătămată bunuri materiale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 mai 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Verlan Artur a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond prematur a concluzionat că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fapt ce în consecință a condiționat aplicarea unei pedepse blânzi inculpatului în raport cu infracțiunea comisă de către acesta.

Instanța de fond nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Potrivit art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța a conchis că prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse reale cu închisoarea, va fi atins scopul pedepsei penale, prin restabilirea echității sociale, corectarea ultimului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. La 29 iunie 2015, condamnatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și rejudecarea cauzei.

Recurentul a specificat că nu este de acord cu decizia instanței, deoarece circumstanțele cauzei nu au fost corect apreciate. El s-a încadrat în câmpul muncii pentru a repara prejudiciul cauzat părții vătămate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 13 mai 2015, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 20 mai 2015, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în prezența inculpatului, care a primit și o copie de pe decizie și a semnat o recipisă în acest sens (*f.d. 193-206*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 20 mai 2015, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 22 iunie 2015.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, recursul ordinar a fost depus la oficiul poștal la 29 iunie 2015 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 01 iulie 2015, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 218 - 220*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că,

în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar, este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul Verlan (Zaițev) Artur Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 mai 2015, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco